

§ 3.

Fuldmagt til at handle paa en Udvandringsagents Begne, hvad enten denne er bemyndiget til at besørge direkte eller indirekte Befordring, maa kun meddeles uberygtede og fuldmyndige Personer, som i de sidste fem Aar have haft fast Ophold her i Landet.

Dog kan Justitsministeren eftergive Bestemmelsen om Opholdets Varighed.

Uden saadan Fuldmagt maa Ingen hverve Udvandrere eller offentlig tilbyde sin Medvirksomhed til Udvandring eller give Anvisning paa Udvandringsagenter, være sig i Indlandet eller i Udlandet.

§ 4.

Bestemmelserne i Lov om Tilflyt med Befordring af Udvandrere af 1ste Mai 1868 § 10 forandres derhen, at Bøderne kunne stige til 2,000 Rd., og at Overtrædelserne i Kjøbenhavn behandles ved en af Afdelingerne for kriminelle Sagers Behandling i Overensstemmelse med de før Lov af 11te Februar 1863 for offentlige Politisager gjældende Regler; de saaledes forandrede Bestemmelser komme ogsaa til Anvendelse paa Overtrædelser af de i denne Lovs §§ 1—3 indeholdte Forskrifter.

§ 5.

Denne Lov træder i Kraft den 1ste April 1872.

Hvoorefter alle Vedkommende sig have at rette.

Givet paa Amalienborg, den 25de Marts 1872.

Under Vor Kongelige Haand og Segl.

I Kongens Navn

Frederik,

Kronprinds.

(L. S.)

Fr. Krieger.

Lov

om

Mark- og Veisfred *).

Vi Christian den Niende, af Guds Naade Konge til Danmark, de Benders og Gothers, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken, Lauenborg og Oldenburg,

Gjøre vitterligt: Rigsdagen har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

§ 1.

Enhver er pligtig til paa alle Aarets Tider at holde sine Husdyr paa sit Eget. Komme de ind paa anden Mands Grund, bør Gieren erstatte den Skade, de tilføie, være sig paa Afgrøde i Mark, Eng, Græsgang, Hede, Skov og Have m. V. eller paa Torvemojer, Rlit, Hegn, Plantninger, Grøfter, Beie, Broer og Deslige eller paa andre Husdyr.

§ 2.

Enhver, som vil gjøre Paastand paa den Erstatning, der efter § 1 maatte tilkomme ham for den ham af anden Mands Husdyr tilføiede Skade, bør, hvis ikke det Passerede er Gjenstand for offentlig Paaale, inden 3 Dage, efterat han er kommen til Kundskab om Bestadigelsen, forlange denne vurderet (§ 13), inden 3 Dage efter Burderingen kræve Erstatningen betalt af den, hvis Dyr har forarsaget Skaden, saafremt det vides, hvem og hvor denne er, og, naar Gieren negter at betale, inden 3 Dage derefter gjøre de fornødne Skridt til at søge ham dertil tilpligtet ved Dom og fremme Sagen saa hurtig, som dette lader sig gjøre. Overfiddes fornævnte Tidsfrister eller Sagen ikke fremmes tilbørlig, tabes Retten til Erstatning; dog staar det den Skadelidte frit for i det i § 6 omhandlede Tilfælde uden Søgemaal at holde sig til Auktionsbeløbet for den ham efter Burdering som ovenanført tilkommende Erstatning.

§ 3.

Enhver Jordbruger er berettiget til selv eller ved sine Folk eller, ved hvem han ellers dertil maatte bemyndige, at optage anden Mands Husdyr paa sin Grund, naar de imod Bestemmelsen i § 1 antræffes paa samme. Læger Rogen egenmægtig de optagne Dyr tilbage, anses han med Bøder.

For de private Beies Vedkommende, til hvis Afbenyttelse flere ere udelukkende berettigede, kan Optagelsesretten udøves af enhver af de i Beiens Bedligeholdelse Vedtagne. Husdyr, der føres bundne eller under Bevogtning, kunne dog ikke optages paa en privat Bei, medmindre det ved Opslag eller paa anden Maade er tilkjendegivet, at Beien er privat.

Paa Sandflugtsstrækninger, hvor Dæmpningen besørges af det Offentlige, tilkommer Optagelsesretten vedkommende Sandflugtsbetjente.

*) Se Rigsdagstidenden for 1871—72: Landsk. Tid. Sp. 25—27, 152—79, 221, 807—939, 1138—1203, 2127—52, 3045, 3072—3122; Folketh. Tid. Sp. 4160—61, 5149—85, 5895—5973, 6142—67, 6752, 7158—59; Tillæg A Sp. 1539—56; Tillæg B Sp. 147—64, 605—6, 971—76; Tillæg C Sp. 343—54, 649—60, 727—38, 887—88.

3.

§ 4.

Dptageren er berettiget til at gjøre det optagne Dyr's Afløsering afhængig af, at Dyrets Eier efter de nedenfor følgende nærmere Regler erlægges til ham Dptagelsespenge og Erstatning for Foder og Pasning fra Dptagelsen til Tilbageleveringen og betaler Omkostningerne ved den i Medfør af § 5 stedfundne Besjendtgjørelse.

Dptagelsespengene udgjøre

for en Hingst og en Dyr over 1 Aar, en Orne, en Bædder over 1/2 Aar	2 Rd.	„	ß.
— en Høppe eller Ballak, et Føl, et Stykke Hornbæg, et Hjel, et Svinn, en Gedebuk	—	48	—
— et Faar, et Lam, en Ged, en Kals, en Hund	—	24	—
— et Stykke Hjerter	—	8	—

Naar andre Husdyr end de foranævnte optages, bliver der i hvert enkelt Tilfælde at erlægge de samme Dptagelsespenge, som ere fastsatte for det af de ovennævnte Husdyr, med hvilket det optagne Dyr nærmest maa stilles lige. Tvivl eller Meningsforskjel herom afgjøres af Sognefogden (i Kjøbstæderne af Politimesteren).

I den Tid, Dyret er optaget, paaligger det Dptageren at fodre og passe det forvarlig. For hvert Døgn, som forløber mellem Dptagelsen og Tilbageleveringen (eller Afløseringen til Salg ifølge § 6), tilkommer der Dptageren i Erstatning for Foder og Pasning Halvdelen af det Beløb, som vil være at udrede i Dptagelsespenge, for en Bædder dog kun 48 ß, og efter dette Forhold bliver bemeldte Erstatning at ansætte til et mindre Beløb, naar Tilbageleveringen finder Sted tidligere, saaledes at over 1/2 Døgn regnes for eet fuldt Døgn og under 1/2, men over 1/4 Døgn regnes for et halvt; for kortere Tid end 1/4 Døgn bortfalder al Erstatning. For Kjøbenhavns og Kjøbstædernes Vedkommende skal Dptageren, naar han godtgjør, at Udgiften til Foder og Pasning har overstegit, hvad der herefter vilde tilkomme ham, være berettiget til at fordrø hele Udgiften erstattet.

§ 5.

Kjender Dptageren Dyrets Eier og hans Bopæl eller Opholdssted, bør han inden 12 Timer, efterat Dptagelsen har fundet Sted, derom tilstille ham bevislig Underretning.

Er Dptageren af Mangel paa saadant Kjendskab ude af Stand til at give Eieren den ommeldte Underretning, og Eieren ikke melber sig inden 24 Timer efter Dptagelsen, bør Dptageren om samme gjøre Anmeldelse for Sognefogden (i Kjøbenhavn og Kjøbstæderne Politiet), som derpaa snarest mulig foranstalter Dptagelsen besjendtgjort i Sognet og de tilgrændsende Sogne paa den paa ethvert Sted brugelige Maade.

Forsømmer Dptageren i rette Tid at tilstille Eieren Underretning eller anmelde Dptagelsen, taber han al Ret til Erstatning for Foder og Pasning og er pligtig til at erstatte Eieren Afslaget af hans Dyr.

§ 6.

Indløses og afhentes det optagne Dyr ikke af Eieren inden 24 Timer, efterat Dptagelsen er ham meddelt af Dptageren, eller inden 3 Dage, efterat Dptagelsen er besjendtgjort, bliver det at bortfælde ved Auktion, som afholdes af Sognefogden (i Kjøbenhavn og Kjøbstæderne Politiet) efter forudgaaet Besjendtgjørelse med 24 Timers Forvarsel. De af Politiet afholdte Auktioner ske til Politiprotokollen med Benyttelse af Politibetjenten som Vidne, og for samme erlægges intet Gebyr.

Al Betalingen, der erlægges kontant til den, som afholder Auktionen, blive de Nds-^{25de} Marts. gifter, der maatte være medgaaede til de i denne Paragraf og i § 5 foreskrevne Besjendtgjørelser, forlods at afholde. Resten anvendes til Hyldestgjørelse af Dptagerens Forbring paa Erstatning, jfr. §§ 2 og 12—14, Foder- samt Dptagelsespenge. Er Auktionsbeløbet ikke hertil tilstrækkeligt, beholder Dptageren sin personlige Forbring mod Eieren paa Erstatning af den skete Skade samt af de af ham afholdte Fodrings- og Pasningsudgifter. Bliver der derimod, efterat samtlige fornævnte Beløb ere betalte, et Overskud tilbage, deponeres dette i Kommunens Kasse og tilfalder de fattiges Kasse i det Sogn, i hvilket Dptagelsen har fundet Sted (i Kjøbenhavn Kommunens Kasse), saafremt Dyrets Eier eller andre rette Vedkommende ikke inden Aar og Dag have krævet Beløbet tilbage.

Er det optagne Dyr efter en af Sognefogden (Politiet) foretagen Burdering af saa ringe Værdi, at end ikke de omhandlede Besjendtgjørelsesudgifter kunne ventes at ville blive dækkede ved dets Bortsalg ved Auktion, bortfalder denne saavel som Besjendtgjørelsen efter § 5, og Dyret bliver Dptagerens Eigendom.

§ 7.

Naar en Jordbruger forgjæves har forsøgt at optage Dyr, der ere komne ind paa hans Grund, skal han være berettiget til at fordrø, at Eieren bøder for Ufred ligesaa meget, som Dptagelsespengene vilde have udgjort.

Dog skulle i det heromhandlede Tilfælde nye Ufredsbøder ikke kunne affordres en Eier for det samme Kreatur, førend det enten er kommet tilbage til ham eller han efter modtagen Underretning, som snarest mulig bør gives; er sat i Stand til at afhente det.

Svinn, Faar, Lam, omstrefende Hunde og Hjerkeaturer skal Jordbrugeren, naar han forgjæves har forsøgt at optage dem, være berettiget til, paa hvilken Maade han bedst veed og kan, at fjerne fra sin Grund, og Dyrets Eier er ikke berettiget til nogen Erstatning, om det derved kommer til Skade eller endog omkommer, men kan kun fordrø det bestadigede eller dræbte Dyr tilbage og er selvfølgelig fritagen for at betale Dptagelsespenge, ligesom han ei heller er ifalden Bøde for Ufred efter foranstaaende Bestemmelse. Med dræbte og bestadigede Dyr forholdes iøvrigt, som i §§ 5 og 6 er foreskrevet med Hensyn til optagne Dyr, dog at Underretningen til Dyrets Eier skal gives uophølgelig.

§ 8.

Enhver, som uden Nødvendighed eller uden dertil erhvervet Hjemmel færdes paa anden Mands Jord eller ad saadanne over samme førende Veie og Stier, med Hensyn til hvilke det paa den i § 3 angivne Maade er tilkjendegivet, at de ere private, er ifalden en Bøde af 24 ß. til 2 Rd. Den, der uden Hjemmel gaar over fredede Klitter udenfor de tilladte Veie og Stier, anses med Bøder fra 24 ß. til 1 Rd. For Børn under 15 Aar udredes Bøden af deres Forældre eller af den, hvem Tilsynet med Børnene paahviler i Forældrenes Sted.

§ 9.

Enhver, som tøirer eller driver Husdyr ind paa anden Mands Jord eller skaffer dem Afgang ved at aabne Led eller bryde Hegn eller tøirer dem saa nær ved Naboens Jord, at de kunne naae ind paa denne, straffes med Bøder eller simpelt Fængsel.

§ 10.

Soo, som driver anden Mands Husdyr ind paa sine Jorder, straffes med Bøder for slupelt Fængsel. Med lige Straf anses den, som forsettlig løser anden Mands toirede Husdyr eller aabner Fjeld eller lukket Mark for dem, hvorhos han er pligtig til at statte Eieren af de saaledes løslupne Dyr, hvad denne har maattet udrede i Optragelsespenge, fredsbøder, Godtgjørelse for Foder og Pasning og Skadeserstatning samt Tabet ved Affavet af Dyret.

§ 11.

Paa offentlige Veie skulle de i § 4 nævnte Dyr — med Undtagelse af Føl, Lam, Hunde og Hjerkræ — i følgende Tilfælde optages ved Politiets eller Bestyrelsens Foranstaltning:

naar de antræffes paa selve Veien, udenat de føres bundne eller under Bevogtning, naar de uden Nødvendighed føres udenfor selve Veien paa dens Døsser eller i dens Grøfter,

naar de findes toirede eller græssende paa det til Veien hørende Terrain, og naar de findes toirede saa nær ved Veien, at de kunne naae ind paa denne.

For Biveienes Vedkommende gjælde dog disse Regler med den Indskrænkning, at Sogneraadet for den Kommune, hvortil Veien hører, skal være bemyndiget til at tilstede, at der med Politimesterens og de tilstødende Jordbrugeres Samtykke græsses paa mindre beboede Veie med Køer eller Geder, naar de føres ved Tøir.

De optagne Dyr blive at aflevere til vedkommende Sognesfoged eller Olbermand (i Kjøbenhavn og Kjøbstæderne Politiet), der er pligtig til, mod at oppebære den i § 4 fastsatte Erstatning, at drage Omsej for Dyrenes Ernæring og Pasning, indtil de kunne tilbageleveres Eieren eller sælges. De Udgifter, som Politiet maatte have ved saadan Aflevering, kunne forðres erstattede af vedkommende Beikommune.

Tøvrigt bliver der med Hensyn til saadanne optagne Dyr at forholde overensstemmende med de om Husdyr, der optages paa anden Mands Jord, givne Bestemmelser, dog saaledes at Optragelsespengene tilfalde vedkommende Beikommune.

Den Sognesfoged, Olbermand eller Politioverhoved, til hvem Dyrene ere afleverede, har at varetage de Optageren i Henhold til de foregaende Paragrafer paahvilende Pligter.

De i § 7 givne Bestemmelser om Evin komme ogsaa til Anvendelse, naar disse Dyr antræffes paa en offentlig Bei under saadanne Forhold, at de skulle optages, men dette ikke kan lade sig gjøre.

Den af de optagne Dyr forarsagede Skade paa Veien, dens Grøfter eller Døsseringer m. B. kan Bestyrelsen forðre erstattet. Med Hensyn til Erstatningens Fastsættelse m. B. bliver der at forholde overensstemmende med de i §§ 2 samt 12—14 givne Bestemmelser.

Den, der toirer Husdyr paa det til en offentlig Bei hørende Terrain eller saa nær, at de kunne naae ind derpaa, saavel som den, der lader sine Husdyr græsse paa det til en offentlig Bei hørende Terrain, straffes med Bøder, uanset om Dyrene ere blevne optagne eller Optragelse ikke har fundet Sted.

Uvane Husdyr maa ikke holdes løsgaaende paa Marker, som grændse til alfar Bei og ikke ere frahegnede denne; Overtrædelse heraf straffes med Bøder.

Bestemmelserne i denne Paragraf om Optragelse skulle ikke være anvendelige mod den Jordbruger, hvis Kreaturer, skøndt de forovrigt ere under behørig Bevogtning, ere komne ind paa offentlige Veie, der gennemfjære eller grændse til den Lod, paa hvilken Dyrene græsse, naar de uden Ophold fjernes af Bevogteren.

§ 12.

De i § 11, næstsidste Stykke, ommeldte Overtrædelser forfølges som offentlige Politijager; de i §§ 3, 8, 9, 10 og 11, trediesidste Stykke, ommeldte Forseelser behandles som offentlige Politijager, men paatales kun, naar den Forurettede begjærer det. Sagsmaal til Erstatning efter §§ 2 og 11 og til Betaling af Bøder efter § 7 behandles som private Politijager.

Bøderne efter §§ 3, 7, 8, 9, 10 og 11, trediesidste og næstsidste Stykke, tilfalde de Fattiges Kasse for det Sogn, i hvilket Forseelsen eller Ufreden (§ 7) er begaaet (i Kjøbenhavn Kommunens Kasse).

§ 13.

Til at vurdere Skaden (§§ 2 og 11) bliver for Kjøbenhavn, hver Kjøbstad og Sognekommune eller efter Sogneraadets Bestemmelse og med Amtsraadets Samtykke for mindre Tele af en Sognekommune at ansætte 3 Mænd. De udnævnes for 3 Aar ad Gangen af Byraadene (i Kjøbenhavn af Magistraten) og Sogneraadene, hvorpaa Valgene for de sidstes Vedkommende blive at indstille til Amtsrådets Approbation.

Enhver Jordbruger er pligtig til at modtage Udnævnelse som Burderingsmand, medmindre han har opnaaet en Alder af 60 Aar. Den, som i mindst 3 Aar uafbrudt har været Burderingsmand, skal dog ikke være pligtig til at modtage ny Udnævnelse som saadan før efter Udløbet af et ligesaa langt Tidsrum som det, hvori han har varetaget dette Hverv. Begjærer Noget sig fritagen for at modtage Udnævnelse som Burderingsmand, afgjør Byraadet (Kjøbenhavns Magistrat) eller Sogneraadet, hvorvidt hans Begjæring kan tages til Følge. Forfæstes Undskyldningen, kan den Udnævnte forelægge sin Begjæring om Fritagelse henholdsvis for Indenrigsministeren eller Amtsraadet.

Ingen Burderingsmand kan deltage i en Forretning, naar han er beslagtet eller besvovret med nogen af Parterne saa nær som Søffendebarn eller personlig er interesseret i Sagen.

Burderingsmændene have, saasnart deres Udnævnelse er dem meddelt, til vedkommende Byraad (Kjøbenhavns Magistrat) eller Sogneraad at indsende en skriftlig, edelig Forsikkring om, at de efter bedste Evne med Upartiskhed ville udføre deres Hverv. Deres Forretninger indføres i en for Kommunens Regning anstaaet og af Byraadet (Kjøbenhavns Magistrat) eller Sogneraadet autoriseret Protokol, af hvilken paa Begjæring meddeles Udskrifter mod Betaling af 24 B for Arket, hvilken Betaling ogsaa erlægges, naar Udskriften ikke fylder et helt Ark. Protokollen opbevares hos den Sidste af Burderingsmændene, som besørger Forretningerne indførte og Udskrifterne meddelte inden 24 Timer, efterat de ere begjærte og Betalingen for dem er erlagt.

For selve Udførelsen af Forretningen tillægges der hver af Burderingsmændene en Betaling af 48 B for hver halve Dag, beregnet til 6 Timer, hvilken Betaling ogsaa erlægges, naar Arbeidet medtager kortere Tid.

Burderingsmændene, med Undtagelse af de for Kjøbenhavn udnævnte, skulle være pligtige til ogsaa at udføre saadanne Forretninger i Nabodistrikter, naar de i Distriktets Burderingsmænds Forsald dertil rekvireres. Saaftald tilkommer der dem fri Befordring frem og tilbage, naar Aastedet ligger 1/2 Mil eller derover fra deres Bopæl.

Byraadet (Kjøbenhavns Magistrat) eller Sogneraadet kan afskedige Burderingsmændene; dog staar det den imod sin Villie saaledes Afskedigede frit for at forelægge Sagen henholdsvis for Indenrigsministeren eller Amtsraadet til endelig Afgjørelse.

Det skal være Kommunalbestyrelserne paa Landet og i Kjøbstæderne udenfor Kjøben-

k. have tilladt istedetfor særlige Burderingsmænd at benytte de ifølge Loven af 6te Marts 1869 udnævnte Hogneslynsmand til Udførelse af det i Denne Paragraf omhandlede Hverv.

§ 14.

Naar en Burdering af tilføiet Skade er forlangt hos den Eldste af Burderingsmændene, har denne snarest mulig at tilkalde en af Distriktets andre Burderingsmænd og den formodede Eier af de Dyr, som have forarsaget Skaden, samt den Skadelidte og derefter at afholde Burderingsforretningen.

Ere to af Distriktets Burderingsmænd ved lovligt Forfald eller af de i § 13 nævnte Grunde forhindrede i at deltage i Forretningen, tilkaldes den nærmest boende Burderingsmand fra Nabodistriktet til at deltage i Forretningens Afholdelse. Ere saadanne Forhindringer tilstede for alle tre Burderingsmænd, have disse derom at gjøre Anmeldelse for Byraadet eller Sogneraadet, som da foranstalter andre Burderingsmænd tilkalde fra Nabodistriktet.

§ 15.

Denne Lov, som ikke gjælder for Færøerne, træder i Kraft den 1ste April 1872. Til dette Tidspunkt ophæves Danske Lovs 6—20—4 og 5, Plakat angaaende utilladelig Kjørsel og andre Uordener paa Veiene paa Kjøbenhavns Grund udenfor Portene af 16de Februar 1780 §§ 5 og 12, ifr. Plakaterne af 30te April 1781 og 3die August 1787, Forordning af 13de December 1793 om Veivæsenet i Danmark § 85, de Bestemmelser i Forordning af 29de Oktober 1794 om Hegn og Fred, der ikke allerede ere ophævede ved Lov om Hegn af 6te Marts 1869 § 25, Forordning af 8de September 1812 om løsgaende Hingste, Forordning af 24de September 1813 om løsgaende Væddere, §§ 1—5 samt § 7 i Forordning af 9de Juli 1817 om nogle noiere Bestemmelser til Forordning af 29de Oktober 1794, Plakat af 14de Juli 1837 angaaende Nedsættelse i de tidligere paabudne Optagelsespenge, Lov af 29de Marts 1867 angaaende Sandflugtens Dæmpning m. V. § 19 og Lov af 6te Marts 1869 om Hegn § 24, dog saaledes at de i Henhold til sidstnævnte Lovbestemmelse udnævnte Mænd, indtil deres Funktionstid er tilende, træde istedetfor de i denne Lovs § 13 ommeldte Burderingsmænd.

Hvorefter alle Vedkommende sig have at rette.

Givet paa Amalienborg, den 25de Marts 1872.

Under Vor Kongelige Haand og Segl.

I Kongens Navn

Frederik,
Kronprinds.

(L. S.)

C. A. Fonnesbech.

Lov

om

Nr. 54.
25de
Marts.

Forandring i og Tillæg til Lovene af 29de December 1857, 4de Januar 1861 og 22de Marts 1867 angaaende Fiskeriet i Limfjorden*).

Vi Christian den Niende, af Guds Naade Konge til Danmark, de Benders og Gothers, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken, Lauenborg og Oldenburg,

Gjøre bitterligt: Rigsdagen har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

§ 1.

Flyndersnurrevaad maa herefter ikke bruges i Maanederne April, Mai, Juni, Juli, August og September.

§ 2.

Ligeledes skal det være forbudt i Tiden fra 1ste September til 24de Juni at drive Kalesfiskeri med Kalesnurrevaad eller Puls- og Botvaad paa følgende Steder:

- paa Strefiningen fra Hals til Grundene Vesten for Løgstor;
- i Hjarbæl Bugt Sønden for Birkfund.

§ 3.

Det skal for Fremtiden være forbudt at fiske og falbyde Hummer, som ikke have en Længde af 8 Tommer, maalt fra Pandehornets Spids til Svømmeviftens Kant, saavel som overhovedet at fiske og falbyde Hummer i Maanederne August og September.

§ 4.

For Overtrædelse af de i §§ 1, 2 og 3 ommeldte Forbud bliver at erlægge en Bøde af fra 1 til 200 Rd. Bøderne tilfalde Politikassen.

§ 5.

Et Exemplar af denne Lov skal steds henligge til almindeligt Eftersyn hos Formanden for Sogneraadet i enhver Kommune og hos Sognesogden i ethvert Sogn, der grænsjer til Limfjorden.

Hvorefter alle Vedkommende sig have at rette.

Givet paa Amalienborg, den 25de Marts 1872.

Under Vor Kongelige Haand og Segl.

I Kongens Navn

Frederik,
Kronprinds.

(L. S.)

C. A. Fonnesbech.

*) Se Rigsdagstidenden for 1871—72: Folketh. Tid. Sp. 61—62, 676—705, 765, 811, 3737—81, 4001—4, 6404, 7159—76; Landsth. Tid. Sp. 2029, 2229—50, 2270—71, 2993—3044, 3054—59; Tillæg A Sp. 1501—4; Tillæg B Sp. 455—64, 843—54, 977—78; Tillæg C Sp. 243—44, 679—80, 887—88.